

sige, at vi må have lavet nogle ændringsforslag, hvis vi skal kunne støtte det.

Altså nej tak til joint implementation. Der er nogle herlighedsværdier, som er urørlige, og som vi ikke kan sætte tal på.

Og endelig er vi selvfølgelig interesserede i at høre, hvad det er for en tolkning, som vi skal have af forslaget. Jeg tror, det var SF's ordfører, hr. Jørn Jespersen, der også var interesseret i at høre, hvordan det her skal forstås. Altså: Er det alle forslag, der ligesom skal testes for et bæredygtighedsprincip?

Men i hvert fald kan jeg også sige: Hvis det er den første tolkning, jeg nævnte, der er korrekt, så skylder jeg faktisk hr. Hans Christian Schmidt og hans medforslagsstillere en undskyldning, for jeg synes ikke, de har været til meget miljøpolitik, men hvis de vil til at agitere for så voldsomme testninger, som det her, så er det lige før, de har overhalet nogle af os andre indenom, og det skal de da ikke have utak for.

Men som sagt er der altså noget, vi skal have fjernet, førend vi kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg har svært ved at forstå, at hr. Søren Kolstrup er bekymret for en testning af et miljøforslag, og det vil sige, at miljøforslaget skal kunne holde, skal kunne dokumentere, at det har så væsentlig en betydning, at det kan hindre f.eks. en udvikling, eller at nogle mennesker, der bor i et område, og som har en livsform, som ikke kan få lov at formere sig i en rimelig grad, stadig væk kan opretholde tilværelsen og få tingene til at hænge sammen økonomisk.

Jeg har svært ved at forstå, at den testning ikke er til stede, og dér er jeg nødt til at blive lidt hovskisnovski og sige: Det, at man ikke vil have den testning, er ofte en holdning, der er lettere for dem, der har deres på det tørre. Det er ofte en holdning, der er lettere for dem, der er sikret rent socialt og beskæftigelsesmæssigt på en måde, så det er ret ligegyldigt for dem. Men der er altså en række mennesker i det her samfund, som stadig væk lever med korte opsigelsesvarsler og med ringe muligheder og meget usikre muligheder for beskæftigelse. For dem er den slags forslag, hvis ikke de bliver testet, somme tider vejen til en katastrofe.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jo, men jeg forstår godt hr. Ebbe Kalnæs. Altså det er, som om hr. Ebbe Kalnæs siger: Jamen hvis vi ikke foretager det her, så kan det f.eks. gå ud over beskæftigelsen, ikke? Det kunne jo være en rimelig betragtning. Eller der kunne være eksporten, eller hvad ved jeg, en lang række samvejende synspunkter. Derfor er vi også så optaget af at finde de løsninger i Enhedslisten – det tror jeg i øvrigt også hr. Ebbe Kalnæs er på nogle punkter – hvor man kan få begge dele til at gå op i en højere enhed.

Det er så utrolig interessant, når både miljø og så en lang række økonomiske synspunkter kan gå op i en højere enhed. Vi har lige for en time eller to siden haft debatten om, hvordan vi kan påtvinge nogle stærkere og stærkere elbesparelsemaskiner igennem i det danske samfund til glæde for både økonomiske faktorer og andre faktorer, og dér tror jeg egentlig godt der kunne nås frem til en eller anden form for enighed. Men når det så er sagt, vil jeg gerne fastholde, at der er altså, ja, jeg bliver nødt til at sige det, men det drejer sig om både i uddannelsespolitik og i miljøpolitik, at der er nogle urørlighedsområder, hvor man ikke bare lige kan sætte et hurtigt lille smart tal på. Jeg beklager.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Søren Kolstrup: Er hr. Søren Kolstrup af den opfattelse, at det ville være helt fint, når man f.eks. behandler miljøforslag og for den sags skyld andre forslag, at man da også fik en vurdering af, hvad det ville betyde for det beskæftigelsesmæssige, f.eks. i de geografiske områder, hvor man vil opleve de miljøforslag.

Det kan godt være, at miljøforslagene skal gennemføres alligevel, men jeg tror da, at Enhedslisten er af den opfattelse, at det er helt fint med åbenhed og det er helt fint med viden; man kan aldrig få for meget viden. Og når man så skal beslutte sig, jamen så må man sige: Hvem er for det ene, og hvem er for det andet?

Og er hr. Søren Kolstrup ikke enig i, at det f.eks. godt kunne have været en god idé, at vi havde vidst noget mere, da man gennemførte grønne afgifter, f.eks. om, hvordan grønne afgifter særlig rammer dem, der er svagest i samfundet, idet grønne afgifter jo ikke rammer, efter hvor meget man tjener, men kun, efter hvor